

Передноворічний базар

Дід Панас з бабою Одаркою живуть на хуторі. Живуть славно. Часом навіть світло блисне у їхній хаті. Тоді включають телящик і дивляться то «Дику Розу», то Бейжу. Бабі більше Роза подобається, а дідові — Бейжа.

Якось каже Панас, підкрутивши вус:

— Якби Дуня Бейжа жила в нас, то і я б записався у її команду.

— А ти, пеньок старий, — не витримала Одарка, — йди ліпше Ро-

зі сина дай.

Так баба назвала в честь улюбленої кіногероїні свою козу. Додала услід Панасові, що вже вдягнув кожуха:

— Всеодно дика Роза ліпша.

На це дід відреагував рекламним роликом:

— Обі окей!

— Горе мені з тобою, все життя страждаю через тебе, — вже просичала Одарка.

— Ото вже настраждалась, що схудла аж до ста кілограмів, — не за-

лишився в боргу Панас. І миттю зник за дверима, мугикаючи пісеньку, яку сам склав:

Як вип'ю тої з гички.

То одразу тягне до крутої молодички.

Ось так і живуть. А якось зібралися в Гощу на ярмарок. Приперли трохи кошків з лози, березових вінків. Товар не дуже йде, то дід пішов подивитися, чим народ торгує. Бізнесменів тут, як мух у серпневу спеку. Дивиться Панас,

(Закінчення на 6 стор).

Передноворічний базар

(Закінчення. Поч. на 1 сторінці).

стоїть молодик з табличкою на грудях «Куплю, продам долари».

«Якийсь дивак», — подумав дід, — для чого тут стояти? Пішов би собі додому та й сам би в себе купив».

Аж тут уздрів старого друга Микиту. Той важко сидів на розкладному стільці і читав газету «П'ян + П'яна». Ліниво відповідав на запитання покупців.

— Здоров, Микито, що продаєш?

— Привіт, привіт. Заморський крам маю. Купи бабі тампакс чи бюстгальтер.

— Микито, ти ж колись залицявся до Одарки, то

знаєш — в неї такий молочний шлях, що твої фіцики годні хіба семикласникам. Або вези назад у Францію.

— Діду, а може гуму купите? — в тон Микиті молодик.

— Почепи собі на язик, то твоя чувіха дітей не матиме. Ви їх зараз боїтесь, як чорт ладану, — огризнувся остаточно Панас і підійшов до інших. Ті були з-за кордону, бо говорили іноземною. Він щось виправдовувався:

— Ну, что ты сердншься.

— Уйди! Я думала, ты хапер, а ты русская не-

движимость.

Не став Панас їх турбувати, поплентався далі. Молодик, що продавав-купляв долари, вже замерз добре і, пританцьовуючи, пропонував:

— Бакси, кому бакси?!

— А ці ваші бакси мені підійдуть чи, може, на бабу будуть добрі? — поцікавився Панас.

— Ну, діду, ти й темнота..

— Панасе, Панасе! — погукала сусідка Явдоха, яка раптом десь тут взялася, — біжи, бо до Одарки якась ретекьора підійшла.

Дід бігом рятувати бабу побіг. Але та, вже!

щасливо посміхалась:

— Всьо, окей, діду, дала віника, то й відстала.

— Пішли, бабо, додому, бо тут, як за кордоном, все якесь, як не колись. А ще, бабо, почув, що вступаємо в рік Кабана, то хто не з'їсть шкварки та й не вип'є шклянку, то ще гірше, як зараз, буде жити у Новім році. Так що дивись мені, стара, не шкодуй.

— Та вже добре, — погодилась Одарка, рахуючи гроші. — Чи то їх вистачить хоч на дві буханки хліба? А не вистачить, то сама спечу.. Хочуть мужиків надурити. А дзуськи, — поставила баба крапку остаточно.

Д. ФАВРОНЮК.